

राज्ञे तित्तिरिक्त्वाषान् श्रीमतोऽनिलरंहसः । प्रादाद्वात्रे प्रियमेव राजसूये महाक्रतौ । ४०९
 तमृते भीमधन्वानं भीमादवरजं वने । कामये काम्यके वासं नेदानोममरोपमं ।
 ॥ सहदेव उवाच ॥ यो धनानि च कन्याश्च युधि जिता महारथः । आजहार पुरा राज्ञो राजसूये महाक्रतौ ।
 यः समेतान् मृधे जिता यादवानमितयुतिः । सुभद्रामाजहारैको वासुदेवस्य समते ।
 तस्य जिष्णोर्दृष्टीं दृष्ट्वा गूढ्या मम निवेशने । हृदयं मे महाराज न शाम्यति कदाचन ।
 वनादस्माद्विवासन्तु रोचयेऽहमरिन्दम । नहि नस्तमृते वीरं रमणीयमिदं वनं ।
 इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि अर्जुनानुशोचनेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ धनञ्जयोत्सुकानान्तु भ्रातृणां कृष्णया सह । श्रुत्वा वाक्यानि विमना धर्मराजोऽप्यजायत ।
 अथापश्यन्महात्मानं देवर्षिन्तत्र नारदं । दीप्यमानं श्रिया ब्राह्म्या ऊर्तार्चिषमिवानलं ।
 तमागतमभिप्रेत्य भ्रातृभिः सह धर्मराट् । प्रत्युत्थाय यथान्यायं पूजाञ्चक्रे महात्मने ।
 स तैः परितृतः श्रीमान् भ्रातृभिः कुरुसत्तमः । विवभावतिदोस्तौजा देवैरिव शतक्रतुः ।
 यथा च वेदान् सावित्री याज्ञसेनो तथा पतीन् । न जहौ धर्मतः पार्थान् मेरुर्मकप्रभा यथा ।
 प्रतिगृह्य च तां पूजां नारदो भगवानृषिः । आश्वासयद्धर्मसुतं युक्तरूपमिवानघ ।
 उवाच च महात्मानं धर्मराजं युधिष्ठिरं । ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठ केनार्थः किं ददानि ते ।
 अथ धर्मसुतो राजा प्रणम्य भ्रातृभिः सह । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा नारदं देवसम्मतं ।
 त्वयि तुष्टे महाभाग सर्वलोकाभिपूजिते । कृतमित्येव मन्येऽहं प्रसादात्तव सुव्रत ।
 यदि त्वहमनुयाह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ । सन्देहं मे मुनिश्रेष्ठ तत्त्वतश्चेत्तुमर्हसि ।
 प्रदक्षिणां यः कुरुते पृथिवीं तीर्थतत्परः । किं फलं तस्य कात्स्न्येन तद्भवान् वक्तुमर्हति ।
 ॥ नारद उवाच ॥ शृणु राजन्वह्नितो यथा भीमेण धोमता । पुलस्त्यस्य सकाशाद्दे सर्वमेतदुपश्रुतं ।
 पुरा भागीरथीतीरे भीमो धर्मभृताम्बरः । पिब्यं व्रतं समाख्याय न्यवसन्मुनिभिः सह ।
 शूमे देशे तथा राजन्पुष्टे देवर्षिसेविते । गङ्गादारे महाभाग देवगन्धर्वसेविते ।
 स पितृस्तरपयामास देवांश्च परमद्युतिः । चर्षीश्च तर्पयामास विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 कस्यचित्तय कालस्य जपन्नेव महायशाः । ददर्शाद्भुतसङ्काशं पुलस्त्यमृषिसत्तमं ।
 स तं दृष्ट्वाग्रतपसं दीप्यमानमिव श्रिया । प्रहर्षमतुलं लेभे विस्मयं परमं ययौ ।
 उपस्थितं महाभागं पूजयामास भारत । भीमो धर्मभृतां श्रेष्ठो विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 शिरसा चार्घ्यमादाय शुचिः प्रयतमानसः । नाम सङ्कोत्तयामास तस्मिन् ब्रह्मर्षिसत्तमे ।
 भीमोऽहमिति भर्त्सन् दासोऽस्मि तव सुव्रत । तव सन्दर्शनादेव मुक्तोऽहं सर्वकिल्बिषैः ।
 एवमुक्त्वा महाराज भीमो धर्मभृताम्बरः । वाग्यतः प्राञ्जलिर्भूत्वा तूष्णीमासीद्युधिष्ठिर ।
 तं दृष्ट्वा नियमेनाथ स्वाध्यायान्नायकार्षितं । भीमं कुरुकुलश्रेष्ठं मुनिः प्रीतमनाभवत् ।
 इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि पार्थनारदसंवादे एकाशीतोऽध्यायः ॥ ८१ ॥